

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 marca 2016 roku, skierowanym przeciwko P. Ł., (...)Bank S.A. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie, że pozwany obowiązany jest zapłacić na rzecz powoda z weksla kwotę 88.898,97 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 marca 2016 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu stanowiska powód wskazał, iż jest posiadaczem weksla wystawionego przez pozwanego w dniu 5 lutego 2015 roku na kwotę 88.898,97 złotych. Powód weksel ten uzupełnił i wezwał pozwanego do jego wykupu. Pozwany tego nie uczynił.

(pozew k-2-4)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 21 kwietnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 88.898,97 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie płatnymi od dnia 19 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 284 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu (na którą to składała się opłata od pozwu 250 zł i opłaty od pełnomocnictw dla pracowników banku).

(nakaz zapłaty k-34)

Pozwany w ustawowym terminie wniósł zarzuty od powyższego nakazu, zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu zarzutów pozwany przyznał, że bank jest posiadaczem weksla wystawionego przez pozwanego w dniu 5 lutego 2015 roku na kwotę 88.898,97 zł na mocy umowy o kredyt obrotowy z dnia 5 lutego 2015 roku oraz, że weksel nie został przez niego wykupiony do 18 marca 2016 roku. Podniósł natomiast, że podejmował próby ugodowego rozwiązania sporu z powodem za pośrednictwem żony. Chciał aby bank rozłożył mu należność na raty. Dlatego też żądanie powoda jest przedwczesne. Pozwany aktualnie nie ma możliwości spełnienia świadczenia albowiem został pozbawiony wolności.

(zarzuty k- 39-40)

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 roku Sąd oddalił wniosek zwolnienia pozwanego od kosztów sądowych. Jednakże postanowieniem z dnia 6 października 2016 roku Sąd Apelacyjny zmienił to postanowienie i zwolnił pozwanego od kosztów sądowych w całości.

(postanowienie k- 51 i k-62)

Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017 roku pełnomocnik powoda wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy i dodatkowo o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według zestawienia, które złożył.

Pozwany zaś uznał powództwo i wniósł o nienaliczanie odsetek przez powoda oraz zaproponował spłatę długu po opuszczeniu Aresztu Śledczego. Strony prowadziły pertraktacje. Ostatecznie nie doszło do zawarcia ugody. Jednakże powodowy bank przez pełnomocnika oświadczył, że wnosi o wydanie wyroku, deklarując podjęcie rozmów o ratałnym spłaceniu długu.

Pozwany wniósł o nie obciążanie go kosztami procesu.

(protokół skrócony rozprawy k- 92-93v)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 5 lutego 2015 roku strony zawarły umowę o kredyt obrotowy o numerze (...) w wysokości 100.000 złotych. Jako zabezpieczenie spłaty kredytobiorca pozostawił do dyspozycji Banku weksel in blanco. Tego samego dnia

pozwany P. L. wystawił deklarację wekslową oświadczając, iż bank może wypełnić weksel w każdym czasie na kwotę odpowiadającą kwocie wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami, prowizją i kosztami. Bank ma prawo wypełnić weksel z datą płatności wedle własnego uznania, zawiadamiając pozwanego o tym listem poleconym najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności.

(deklaracja k- 20)

Bank wypełnił weksel do kwoty 88.898,97 zł z oznaczeniem terminu płatności na 18 marca 2016 rok.

(kserokopia weksla k- 19)

Pismem z dnia 3 marca 2016 roku powód wezwał pozwanego do wykupu weksla. Wezwanie zostało odebrane przez żonę pozwanego.

(pismo k- 22, potwierdzenie odbioru k- 21)

Już po wytoczeniu powództwa, pismem z dnia 28 kwietnia 2016 roku pozwany poinformował Bank o fakcie tymczasowego zatrzymania i braku możliwości spłaty. Przyznał, że zadłużenie jest bezsporne, prosząc jednocześnie o wstrzymanie się ze skierowaniem sprawy do sądu do czasu opuszczenia aresztu, co miało nastąpić po 12 maja 2016 roku.

(pismo k-83)

Po otrzymaniu wezwania żona pozwanego zgłosiła się do Banku próbując ustalić warunki spłaty. Nie posiadała jednak pełnomocnictwa od męża i Bank nie chciał z nią rozmawiać. Od czasu wystawienia weksla do czasu zamknięcia rozprawy pozwany nie dokonał żadnej wpłaty.

(zeznania świadka A. Ł. k- 92v 00:10:50-00:15:13)

Pozwany został pozbawiony wolności w listopadzie 2015 roku. Przewidywany czas opuszczenia zakładu do 2021 rok. Na własną prośbę przebywa w Areszcie Śledczym w Ł. aby mieć kontakt z rodziną. Dług powstał w związku z działalnością gospodarczą pozwanego w postaci usług finansowo – transportowych. Pozwany pozostaje w związku małżeńskim z A. L., z którą mają dorosłą córkę w wieku 21 lat. Rodzina zamieszkuje w mieszkaniu żony w Z.. Małżonkowie mają znesioną wspólność majątkową małżeńską od 16 października 2013 roku. Pozwany aktualnie nie osiąga żadnych dochodów. Ma tylko długi. Posiada dom w A., który wymaga remontu. Aktualnie stoi pusty. Pozwany zgłosił się do pracy w radiowęźle w Areszcie Śledczym.

(zeznania pozwanego k- 92v-93 00:17:35-00:29:50)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny jest pomiędzy stronami niesporny. Ponieważ w myśl przepisu art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, nie zaszła potrzeba przeprowadzania postępowania dowodowego w pozostałym zakresie.

Zarzuty pozwanego są niezasadne.

Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe (Dz. U. z 1936 r., Nr 37, poz. 282). weksel własny musi zawierać:

- nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu w języku w jakim go wystawiono;
- przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej;

- oznaczenie terminu płatności;
- oznaczenie miejsca płatności;
- nazwisko osoby, na której rzecz lub zlecenie zapłata ma być dokonana;
- oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla oraz podpis wystawcy weksla.

Wszystkie wymienione wyżej cechy musi posiadać wypełniony weksel własny, a więc wyrażający zobowiązanie wystawcy do zapłaty określonej sumy pieniężnej. Niemniej jednak, zgodnie z delegacją zawartą w art. 103 prawa wekslowego, do tego rodzaju weksla stosuje się oznaczone przepisy dotyczące weksla trasowanego, a w tym między innymi o wekslu in blanco.

Weksel in blanco to weksel niezupełny w chwili wystawienia. Jest to więc taki weksel, któremu brak wszystkich lub niektórych istotnych cech weksla, a co do którego istnieje porozumienie między wystawcą weksla, a osobą, której wystawca wręczył weksel do późniejszego uzupełnienia. W chwili wręczenia innej osobie weksel taki musi zawierać co najmniej podpis wystawcy. Wszystkie inne elementy mogą zostać uzupełnione przez aktualnego posiadacza weksla. Do weksla in blanco może być dołączone porozumienie wekslowe, najczęściej nazywane deklaracją wekslową, w której zawarte są warunki wypełnienia weksla.

Najsilniejszą funkcją weksli in blanco jest ich funkcja gwarancyjna, gdyż przede wszystkim wystawiany jest na zabezpieczenie roszczeń jednej ze stron określonego stosunku prawnego, zarówno istniejących w chwili wystawienia weksla, jak i mogących powstać później.

Tego rodzaju weksla dotyczy go art. 10 prawa wekslowego, zgodnie z którym w przypadku, gdy weksel został uzupełniony niezgodnie z porozumieniem, dłużnik wekslowy może się bronić wobec posiadacza weksla zarzutami wynikającymi z tego porozumienia, o ile wykaże, że wierzyciel był w złej wierze. Co więcej, rozpoznając zarzuty od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla, sąd może uwzględnić tzw. stosunek podstawowy, nie ma jednak obowiązku działać w tym zakresie z urzędu (wyrok SN z dnia 24 października 2000 roku, sygn. akt V CKN 136/00, opubl. w OSNC 2001/6/89). Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na dłużniku wekslowym. Innymi słowy, Sąd rozpoznający takie zarzuty opiera się wyłącznie na tym, co zostało dostarczone przez stronę, a która będąc zainteresowana wzruszeniem zobowiązania wynikającego z weksla, winna przedstawić na tę okoliczność wszelkie dowody, nie ograniczając się wyłącznie do swoich nieudokumentowanych twierdzeń.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionuje prawidłowości wystawienia weksla ani jego wypełnienia. Nie kwestionuje swojego długu.

Zgodnie z przytoczonym wyżej stanowiskiem Sądu Najwyższego, pozostającym w zgodzie z zasadami procedury cywilnej, Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie miał obowiązku wyjaśniać tych kwestii we własnym zakresie i poszukiwać dowodów na zwolnienie pozwanego z zobowiązania.

Wobec powyższego, należało uznać, iż zobowiązanie pozwanego wynikające z przedstawionego weksla jest ważne, zaś weksel wypełniony prawidłowo. Wobec faktu, iż należność nie została uregulowana, należało uznać żądanie pozwu za uzasadnione.

Weksel, którego dotyczy postępowanie zawierał oznaczoną datę płatności. Dłużnik wekslowi został wezwani do zapłaty, a w wezwaniu oznaczono termin płatności.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481§1 kodeksu cywilnego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Skoro pozwany nie spełnił w

terminie zobowiązania z weksła, był w opóźnieniu. Należy nadto podkreślić, iż żądane przez stronę powodową odsetki stanowią „zwykle” odsetki za opóźnienie z art. 359 k.c. .

W świetle powyższych uwag, Sąd w oparciu o przepis art. 496 k.p.c. utrzymał zaskarżony nakaz w mocy.

W oparciu o art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanego kosztami procesu, biorąc pod uwagę pozbawienie go wolności, brak jakichkolwiek dochodów oraz konsekwentną od samego początku postawę pozwanego, który to nie unikał odpowiedzialności. Na skutek naruszenia prawa został on pozbawiony wolności i to głównie z tej przyczyny zaprzestał spłacania długu wobec powoda.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.